

DRŽAVNI ZBOR RS
mag. Dejan Židan, predsednik
Šubičeva 4
1000 Ljubljana
e-naslov: gp@dz-rs.si

Številka: 001-399/2019
Datum: 21. 1. 2020

Zadeva: Odgovor na pisno poslansko vprašanje poslanke Anje Bah Žibert v zvezi z zagotavljanjem zdravstvene varnosti policistov ob stikih z ilegalnimi migranti
Zveza: Vaš dopis, št. 020-07/19-2080/1, z dne 20. 12. 2020

Na Ministrstvu za zdravje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) smo prejeli pisno poslansko vprašanje poslanke Anje Bah Žibert v zvezi z zagotavljanjem zdravstvene varnosti policistov ob stikih z ilegalnimi migranti. V nadaljevanju posredujemo odgovor.

Zdravstvene težave beguncev in migrantov so podobne zdravstvenim težavam drugih prebivalcev evropskih držav in ne predstavljajo skupine ljudi, ki bi zbolevala za drugačnimi boleznimi kot zbolevali prebivalci držav, kamor se ti začasno zatečejo ali stalno nastanijo. Ker pogosto prihajajo iz skupnosti, ki jih je prizadela vojna ali gospodarska kriza, se pri njih, zaradi dolgih in napornih potovanj ter množičnega zadrževanja na enem mestu, poveča tveganje za pojav nekaterih bolezni, predvsem črevesnih nalezljivih bolezni in bolezni kože (npr. garje).

Garje so parazitska kožna nalezljiva bolezen, ki jo povzroča majhna pršica in jih lahko dobi vsak. Pogosteje se pojavljajo tam, kjer je gostota stanovalcev velika in kjer ni pogojev za vzdrževanje osebne higiene, higiene perila in posteljnine. Z garjami se letno okuži okrog 300 milijonov ljudi po vsem svetu. V Sloveniji je bilo v zadnjih desetih letih največ okužb z garjami prijavljenih v letu 2002 (587), najmanj pa v letu 2012 (263). V letu 2008 je Nacionalni inštitut za javno zdravje (v nadaljevanju: NIJZ) zabeležili izbruh garij med stanovalci študentskih domov v Ljubljani. Drugi večji izbruh je bil v letu 2010, v katerem je zbolelo 68 oskrbovancev in zaposlenih iz doma za starejše občane.

Za običajne garje zadoščajo sredstva, ki vsebujejo skabicide (sredstva proti pršicam) in se jih nanaša na kožo. V skladu s priporočili NIJZ se mora v tem primeru zdraviti celoten kolektiv, kjer so se garje pojavile, prav tako morajo vsi izvajati ukrepe za preprečitev nadaljnjega prenosa. V okviru medicinske stroke se torej uporabljajo klinične prakse, navodila, smernice in algoritmi za

ugotavljanje in prepoznavo nalezljivih bolezni, ne glede na to, kdo zboli in kako prenosljiva je nalezljiva bolezen, zato prijavnica nalezljive bolezni ne vsebuje podatka o poklicu zbolele osebe. Epidemiološko ugotavljanje nalezljive bolezni je enako za katerokoli zbolelo osebo in temelji na dobri klinični praksi, ki narekuje odvzem ustreznih kužnin in laboratorijsko potrjevanje povzročitelja. Navodila za ravnanje ob pojavu garij so objavljena na spletni strani NIJZ.

Glede na dejstvo, da begunci oziroma migranti ne predstavljajo večjega zdravstvenega tveganja za širjenje bolezni med prebivalci Slovenije, morajo zaposleni, ki pri delu prihajajo v stik z njimi, upoštevati in izvajati vse običajne preventivne ukrepe za zaščito pred nalezljivimi boleznimi. Med te ukrepe sodijo vzdrževanje osnovne higiene, umivanje rok, higiena kašlja in cepljenje, kot najbolj varen in učinkovit ukrep proti mnogim nalezljivim boleznim.

S spoštovanjem,

Aleš ŠABEDER
MINISTER ZA ZDRAVJE

Vročiti:

- Državni zbor RS, gp@dz-rs.si – po e-pošti